

VZKŘÍŠENÍ

ZDRÁVY STRAŠNICKÉ FARNOSTI

č. 73 – *Velikonoce2007*

Užijme si Velikonoce!

Bratři a sestry,

mnozí moudří říkají, že si současný konzumní svět přivlastnil mnohé křesťanské svátky s veškerou jejich atmosférou, využívá je pro svůj zisk, ale vystěhoval z nich Ježíše. Oblíbil si jejich poezii, ale na Ježíše nemyslí.

O Velikonocích to neplatí. Lidé si s nimi nevědí moc rady. Slavit umučení, smrt, prohru, fiasko, debakl, neúspěch? Pro běžného, materiálně zaměřeného člověka, znamenají jen jeden den volna navíc - pondělí velikonoční. Ostatní dny jsou pracovní, uběhnou jako každý jiný.

Pro nás křesťany jsou ale Velikonoce supersvátkem prvořadě důležitosti. Slavíme přímo jádro naší víry: Bohočlověk Ježíš se stal člověkem, umřel a vstal z mrtvých. A to vše z lásky k člověku - k tomu, který si to uvědomuje, i k tomu, který o tom neví. Liturgické obřady během velikonočního tridua jsou přímo skvostem. Jsou vzorem pro všechny ostatní obřady církve.

Užijme si tedy naše, křesťanské svátky! Záleží to jen na nás.

Udělejte si čas na prožití Velikonoc! Zkuste to, tři dny bez vlezlé a plytké televize, bez internetu, bez běžného shonu, ale za to prožité v modlitbě, tichu a liturgii.

Zelený čtvrtek - sláva ustanovení eucharistie
- noc bdění s Nejsvětější svátostí

Velký pátek - umučení
- odpolední křížová cesta
- večerní obřady uctívání kříže

Bílá sobota - den ticha u hrobu
- společná modlitba breviáře - ráno a odpoledne
(Přijďte, nebojte se, udělejte si čas!)

Noc - vigilie Zmrtvýchvstání Páně - matka všech liturgií,
- nejdůležitější slavnost v roce,
budeme svědky křtu dospělých a obnovíme své křestní
závazky.

Že je to dlouhé? Ale kdepak! Ponořme se, prožijeme, užijme si,
naslouchejme, nechme se unášet krásou liturgie. Cožpak
bychom nemohli alespoň jeden den v roce bdít pro Hospodina?
(Kolik lidí bdí pro televizi.)

Neděle Zmrtvýchvstání - radost nad radost

Vychutnat si Velikonoce!

Užít si je!

Zakusit jejich krásu!

Ochutnat jejich božskou atmosféru!

Osvěžit se ve zdroji naděje!

Odvahu všem přeje

P. Jenda Balík

PS. Jistě i televize nabídne programy, které nás mohou povzbudit a duchovně povznést. Televize NOE nabízí obřady Svatého týdne přímým přenosem z Vatikánu – např. ve čtvrtek Křížovou cestu z Kolosea v 21.15, sobotní Vigilii ve 22, slavnost v neděli od 10.30

PROGRAM FARNOSTI - VELIKONOCE 2007

Pondělí 2.4. 18.00 mše svatá

Úterý 3.4. 18.00 mše svatá

Středa 4.4. 18.00 mše svatá

Zelený čtvrtek 5.4. 18.00 mše svatá

Celou noc adorace, až do pátečních obřadů

Velký pátek 6.4. den přísného postu a zdrženlivosti

15.00 křížová cesta a modlitba Korunky Božího milosrdenství

18.00 velkopáteční obřady

Bílá sobota 7.4. 8.00 modlitba breviáře v kostele

9.00 zkouška ministrantů

17.00 modlitba breviáře v kostele

Vigilie Zmrtvýchvstání Páně 20.00 hod

Boží hod velikonoční 8.4. 7, 9, 10.30, 18 slavnostní mše svaté

Velikonoční pondělí 9.4. 9,00 a 18.00 mše svatá

Pokud máte **doma nemocné**, kteří by přivítali návštěvu kněze, chtěli by se s ním pomodlit a přijmout svátosti, stačí říci a my kněží rádi přijdeme.

Pokud někomu něco zabraňuje přistoupit ke svátosti smíření, může přijít k osobnímu rozhovoru a ke společné modlitbě.

Příležitost ke svátosti smíření

Sobota 31.3. 14.00 – 18.00

Neděle 1.4. 14.00 – 18.00

Pondělí 2.4. 10.00 – 12.00 14.00 – 18.00

Úterý 3.4. 10.00 – 12.00 14.00 – 18.00

Středa 4.4. 10.00 – 12.00 14.00 – 18.00

Zelený čtvrtek 5.4. 14.00 – 18.00

Velký pátek 6.4. 10.00 – 12.00 14.00 – 18.00

Bílá sobota 7.4. 8.30 – 12.00 14.00 – 17.00

Svátost smíření zvláště pro děti

Úterý 3.4. 15.00 – 18.00

● ZPRÁVY FARNOSTI

♥Svátost nemocných

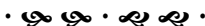
V neděli Božího milosrdenství 15. dubna se během mše svaté v 7.00 a v 9.00 bude udělovat **svátost nemocných**.

Tato svátost nemocnému uděluje zvláštní milost, která mnohem intimněji spojuje nemocného s Kristovým utrpením; dává mu posilu, pokoj, i odvalu a také, je-li nutné, i odpuštění hříchů, jestliže se nemocný nemohl vyzpovídat. Chce-li Bůh, tato svátost umožňuje tělesné uzdravení.

Před přijetím svátosti nemocných je třeba jít ke zpovědi. Stačilo, kdo byl v době před Velikonocemi.

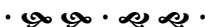
Kdo k ní může přistoupit: Věřící, který se nemocí nebo stářím začíná dostávat do nebezpečí smrti. Tentýž věřící ji může také přijmout vícekrát, když dochází ke zhoršení nemoci nebo když na něj přijde jiná těžká nemoc. Tedy může ji přijmout i ten, kdo ji přijal v loňském roce.

Rozhodnutí, zda ji přijmout nebo ne, je na vás. Kdo by potřeboval radu, může se poradit s kněžími.

♥Cesta do Lappersdorfu

V sakristii se přihlašujte na cestu do Lappersdorfu, která se uskuteční od soboty 16. do neděle 17. června. Hlavně prosím rodiny s dětmi, aby se účastnily.

Plánované akce na velké prázdniny 2007

A) Celostátní setkání mládeže v Táboře na Klokootech

13. – 19. 8. 2007 !!!

Jedinečná možnost prožít setkání s mladými lidmi z celé republiky spolu s kněžími a biskupy. V programu: katecheze, modlitby, přednášky, sport... Setkání navazují na světové dny mládeže. Naposledy takové setkání bylo v roce 2002 a další bude nejspíš za 4 až 5 let. Pro mladé **od 14ti do 30ti let**. Cena: kdo se přihlásí a zaplatí do konce května 700,- Kč (později 900,- Kč).

Podrobnosti: www.tabor2007.signal.cz

Velice doporučuji účast mladých z naší farnosti.

Z pozvání biskupa Jiřího Paďoura na Celostátní setkání mládeže (Tábor 13.-19. srpna 2007)

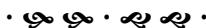
Myslete na mládež! Chceme vyburcovat vaše svědomí k pronikavému zpytování o tom, jak se o naši mládež staráme. Nemůžeme ji přece nechat na pospas bezbřehému bezbožnému působení, kterého jsme svědky na všech stranách v nebyvalé intenzitě a dosud neznámých formách. Nenechte se strhávat plytkostí a slizkostí, kterou jsou zaplavena média.

Kristus před námi visí na kříži, abychom nezoufali. Vstal z mrtvých pro naši spásu. Rozumíme jeho oběti? Jsme schopni oběti? Neopouštějme Krista, vynikajícího

učitele života, jak nám to prostě, pevně a moudře sdělují evangelia. Následujme Krista

Pána každý osobně a zároveň společně v církvi a s církvi.

Nacházet způsoby a možnosti, aby se mladí mohli sejít ve víře, aby mohli vyjádřit svou radost a rostli v ušlechtilé lásce, v obohacujících vztazích, aby se naučili v modlitbě hledat svou životní cestu, nechali se inspirovat Slovem Božím a hlavně aby zažili pravdu, kterou vyjádřil Pán Ježíš: „Kde jsou dva nebo tři v mém jménu, já jsem uprostřed nich“.

B) Pro mládež

Na kolech po Šumavských hvozdech (přibližně od 12ti let)

Od 30. června do 7. července s P. Jendou Balíkem. Putování po krásné přírodě bude provázet každý den duchovní program a mše svaté v přírodě. Nebudeme bláznit, tak se nebojte přihlásit. (Ale flákat se také nebudeme.) Cena: 2000,- Kč.

Slovensko zase jinak (od 15ti let)

Od 27. července do 5. srpna se koná cestování po slovenských horách. Tentokrát Belianské a Vysoké Tatry. Ubytování v penzionu ve Ždiaru. Program bude vhodný pro radikály, ale výlety budou připravovány i pro nenáročné. Mládež doprovází P. Jenda Balík. Cena: 3 500,-Kč.

Tábor v Německu (30.7. – 3.8.)

Německý tábor nabízí pro mladé z naší farnosti od 10ti do 25ti let naše družební farnost Lappersdorf. Koná se první týden v srpnu. Farnost zve děti zdarma. Rodiče dětí hradí pouze dopravu. Jedná se o jedinečnou možnost, jak se pocvičit v němčině a zároveň obnovit kontakty mezi našimi farnostmi.

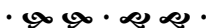
C) Pro děti

Farní tábor

Tábor od 20. do 31. srpna. Vede P. Jan Houkal a Lída Buriánová.

Záložní tábor – Zdobnice 07

Pokud se děti nedostanou na farní tábor nebo jim nevyhovuje termín, doporučujeme tábor pro děti z křesťanských rodin a jejich kamarády ve Východních Čechách ve Zdobnici, kterého se již někteří z naší farnosti účastní. I. běh od 1. do 16. července, II. běh od 18. července do 2. srpna 2006. Doprava nebude organizována společně.

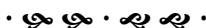
♥**Diecézní pout' rodin** je tento rok naplánovaná na sobotu 2. června. Konat se bude na Tetině. Podrobnosti se dovíte z plakátků v předsíni kostela.

♥**Z nabídky CK Kiwi:** 27.- 29.4. Nejkrásnější zámky Franků

1.- 3.6. Nejkrásnější jezera Solné komory a Berchtesgadenské Alpy

31.8.- 2.9. Bavorská barokní cesta

Bližší informace jsou na nástěnce v předsíni kostela.

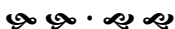
● KRONIKA

Karneval

....“Mami, mě to hrozně škrtí.”...”Ukaž:”....”Mně to pořád padá!”....”Tak si za to netahej.”...”Dyž von mi na to šláp, von je fakt děsnej!”...”Nech ho, je malej. “...”Kdy už tam budem?..... Já chci čurat.”...”Budu se jim líbit?”...”Určitě.” “A co si budou říkat?”...

Konečně jsme dorazili na místo. Ve školní tělocvičně jsme se ocitli ve světě aut, kde z obrázků na stěnách a z atmosféry soutěžních úkolů přímo čpěl pach benzínu, prach z cest, závrať z najetých kilometrů, potřeba posilnit sebe i vůz u čerpací stanice či nutnost obstarat si nějaký ten náhradní díl na bohatě vybaveném vrakovišti. Ve spleti silnic, lemovaných dopravními značkami, tu poletovali motýlci a ucucávali štávičku z kelímků v obchůdku u benzínky. Jen tak nazdařbůh tu putoval kašpárek, malinký červený panáček, který nikam nespěchal a ničemu nerozuměl, ale kdo se na něj podíval, ten se potěšil, stejně jako při setkání s jen o málo větším pejskem s kostičkou na zádech. Byly tu také dvě veselé čarodějnice, Pipi Dlouhá punčocha, anatomicky dokonalá kostra (čest tvůrci), indiánky, princezna a kočka. Proháněl se tu lev, klauni s panem policajtem, duch, šerif a mnoho dalších postav nevýslovné dokonalosti. Za soutěžní disciplíny sportovního i intelektuálního druhu děti dostávaly tučný honorář a ten pak roztočily ve skvělém obchůdku u čerpací stanice. Zájem byl tak velký, že prodavačky žádaly dobrovolníky, aby pomohli s obsluhou, jinak by byl nápor zákazníků nevládnutelný.

A tak děkujeme všem, kdo karneval připravovali, že jsme se mohli v masopustním reji spolu s našimi ratolestmi ponořit do světa dětských představ, očekávání, veselí a radosti.
Pavla Mlčková

Pobyt na Mariánské

V sobotu 17.2. jsme se sešli v 8:00 před strašnickým kostelem, abychom se vydali na jarní prázdniny na Mariánskou. Do přistaveného autobusu jsme rychle naložili svoje věci, a pak hurá na cestu. Po necelých třech hodinách jsme dorazili na Mariánskou, kde jsme se ubytovali v chatě Arnika.

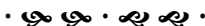
Náš program na všechny dny byl velice pestrý. Každý si mohl vybrat z nabídky sjezdování, běžkování, bobování či chození na procházky. Někteří museli nedobrovolně zůstat na chatě, protože byli nemocní. Ani ti se však neměli zle, protože Lída, Peter i ostatní je opečovávali.

Měli jsme zajištěný i duchovní program a to hlavně díky P. Peterovi, který několikrát sloužil mši svatou. Na Popeleční středu jsme šli na výlet do Jáchymova. Tam jsme si prohlédli muzeum, místní kostel, kde jsme měli mši svatou a tamější pan kaplan nás vzal i na věž.

Každý den jsme hráli hry ve čtyřech skupinkách, tzv. „šachtách“. Za body ze hry si každá skupina nakupovala kousky „skel“, ze kterých na konci pobytu vyrobila vitráž.

I když jsme neměli moc sněhu, myslím, že jsme si pěkně zalyžovali a měli se moc pěkně, hlavně díky všem, kteří se o nás starali a celý program nám připravili.

Maruška Smolková

Slovensko 2007 (zima):

V pátek 16.2.2007 večer jsme odjeli vlakem z Hlavního nádraží. Ve vlaku pod velením Báry Tomkové byla velká zábava, ale nejeli jsme vlakem všichni, protože někteří jeli autem s P. Jendou. Ráno jsme dorazili na Slovensko, kde jsme byli ubytováni na faře ve Španieľ Dolině. Celý týden jsme si pořádně užili, jak na lyžích, tak na běžkách. Chodili jsme také na procházky po okolí. Otec Jenda se o nás hezky staral. Pečlivě připravovaná jídla nám vařili místní týmáci. Na faře jsme poznali také jiné skupiny mladých lidí, kteří tam jezdí velmi často. V sobotu 24.2.2007 ráno jsme odjeli vlakem z nádraží v Banské Bystrici, který nás dovezl až do Prahy. Ti, kteří nejeli vlakem, jeli samozřejmě autem. Hlavní je, že se nám nikomu nic vážného nestalo a dojeli jsme ve zdraví domů. Myslím, že každému z nás se tam líbilo a že se budeme těšit na další cesty, jak s celou farností, tak s P. Jendou Balíkem.

Petra Kamarádová

Betlémská sobota

Při slově betlém se většině z nás vybaví čas Vánoc, kdy si připomínáme narození Ježíše Krista. Také stromeček, cukroví, dárečky a mnohdy i příjemný pocit pohody. Ale v březnu? Přesto se několik z nás jednu sobotu sešlo, abychom se už za necelý rok mohli v kostele těšit z krásného nového betléma.

Vše začalo u Lídy, která přišla s výborným nápadem, dát dětem prostor a možnost vytvořit pro kostel nový betlém. Můj tatínek je keramik, a tak slovo dalo slovo a už se chystalo společné setkání. Přiznávám, na začátku jsem měla trochu strach, jak celé vyrábění dopadne. Ale teď, když se dívám na už téměř hotové postavy (stačí jen vypálit v peci), jsou opravdu nádherné. Nikdy by mě nenapadlo, že je dělaly děti ve školním věku. Jsou jako od profesionála a přesto je v nich cosi nádherně dětského. Při pohledu na ně si také vždy vzpomenu na dívku, která se hned na začátku ptala: „A až to uděláme, budete si vybírat jen ty nejlepší?“ „Ne, všichni zvládnete perfektní věc“, odpověděla jsem jí. Těší mě, že jsem měla pravdu. Každá postava je jedinečná a připomíná mi jednotlivé děti. Nebyl rozdíl, zda už někdo chodil na kroužek keramiky nebo ne. Hlavní byly radost a nadšení, které jim pomáhaly pracovat. Kdo tam s námi nebyl, možná by nevěřil. Ale každé dítě má ten dar, jen je potřeba ho někde uvnitř najít. Moc děkuji vám všem, kteří jste přišli.

Příště se sejdeme v říjnu. Je třeba dodělat ještě další postavy a zvířátka, aby ten náš betlém byl jak má být. Počítáme s vámi všemi, kteří jste tu byli v březnu, ale i s ostatními školními dětmi, které mají trochu času a chuti pustit se do společné práce. Věřte mi, zvládnete to i vy. Jindřiška Kozáková

Farní výlet po mariánských kostelech v r. 2007

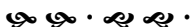
V sobotu 3. března jsme se ve 13 hod sešli před kostelem u nás ve Strašnicích, abychom se vydali na pouť po pražských mariánských kostelech. Naším průvodcem byl Ondra Hlaváč. Sešlo se nás celkem 9 lidí. Počasí bylo proměnlivé, chvíli svítilo sluníčko, chvíli přšelo, takže došlo i na deštníky.

Nejdříve jsme jeli metrem a tramvají na Pohořelec. První zastávku jsme měli u kostela Nanebevzetí P. Marie na Strahově. Kostel byl zavřený, takže jsme ho prohlíželi jen zvenčí. Odtud jsme pokračovali k Loretě, kterou jsme si taktéž prohlédli zvenku.

Dále jsme pokračovali přes Hradčanské náměstí, Nerudovou ulicí až ke kostelu Ustavičné pomoci P. Marie. Tam jsme se zastavili na modlitbu neboť zde právě probíhal Výstav Nejsvětější Svátosti a kostel byl otevřen.

Potom naše cesta vedla do Karmelitské ulice k Pražskému Jezulátku. V kostele jsme chvíli pobýli u Milostné sošky Pražského Jezulátka.

Dále jsme pokračovali ke kostelu P. Marie Pod řetězem na Maltézké náměstí. Kostel byl ale zavřený, takže jsme ho obdivovali jen zvenčí. Naše další cesta vedla přes Karlův most k Týnskému chrámu. Putování po mariánských kostelech pak skončilo v kostele P. Marie Sněžné na Jungmannově náměstí. Odtud jsme se rozešli do svých domovů. Děkujeme našemu průvodci za pěkný výklad a příjemně prožité odpoledne. Těšíme se na další farní výlet. J. Vraná

Obraťte se – situační divadlo jednoho herce

Autor – život (odehráno Petrem Nejedlým),

Divadlo Miriam - 4. března 2007 - recenze

„Bůh nemůže beze mě tvořit, když u toho nebudu a nebudu spolupracovat. A pranic nezáleží, zda Boha vnímám, uznávám nebo odmítám. Bez nás dvou to prostě nejde.“

Tolik říká citát uveřejněný na farním webu s podpisem František od Ježíšovy Radosti.

Když jsem si tento příspěvek náhodou připomněl několik dní po shlédnutí divadelního představení „Obraťte se“, hned jsem si položil otázky, které vystihují můj subjektivní rozpačitý celkový dojem z představení. Neplatí to náhodou i obráceně? Byli ten večer na jevišti opravdu oba společně? Kdo vlastně měl ten večer volno? Divadelnímu autorovi v křesťanském prostředí by snad mělo záležet na tom, zda v jeho hře Boha vnímá, uznává nebo zda ho odmítá? Neumím si na tyto otázky uspokojivě odpovědět, i když vezmu na vědomí, že autorství je připisováno životu. Z vlastní zkušenosti vím, že lidský život má neuvěřitelný spád, někdy až moc. Toto dvouhodinové představení na mne působilo zcela opačně. Jednalo se vlastně o jakési přetahování lanem, mezi dětským představením a divadelní hrou pro dospělé, bez vyhlášení vítěze. Byl toto snad záměr autora???

Již od dětství jsem značný fanda do divadla jak profesionálního, tak i ochotnického. Víím, že divadlo jednoho herce je jeden z nejnáročnějších žánrů a v ochotnickém provedení je jakousi divadelní třešničkou na dortu. Proto jsem se na představení opravdu těšil. Nebyla to tedy ten večer pouze běžná zvědavost, která by mne přivedla mezi dvacítku diváků v hledišti. Výtvarné zpracování plakátu, zvoucího na představení, v mém vnímání slibovalo netradičnost, možná trochu naivnosti a snad i špetku nesourodosti, která situačnímu divadlu zpravidla přidává na divácké atraktivnosti.

Představení se skládalo z několika nesourodých divadelních výstupů, hlásících se ke křesťanské tématice, poskládaných volně za sebou, bez jakéhokoliv dominantního sjednocujícího prvku, čas od času okořeněného

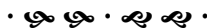
nějakým vtípem, popřípadě méně či více zdařilým filosofováním. (např. vysvětlující komentář, že bible není žádné ble... ble ... ble, i když to má v názvu).

Co jsem však musel opravdu ocenit, byla příprava, nápaditost a náročnost divadelních rekvizit, které by běžně vystačily na několik divadelních her. Zde byly zužitkovány najednou v jednom představení, bohužel bez rekvizitářů, na úkor spádu celého představení. K nejzdařilejším rekvizitám patřila víceúčelová krabice, jednou využitá jako skafandr kosmonauta (v příběhu o nejvýznamnějších svatých v dějinách lidstva: 1. pračlověk, objevitel ohně – 2. sv. František z Assisi – 3. člověk - kosmonaut), podruhé použita v jiném výstupu jako šnečí ulita při šnečím filosofování.

Nejkontroverznější částí celé divadelní skládačky byl závěrečný příběh o celebritách v avantgardním provedení způsobem již za hranicí únosnosti vkusu, zejména s ohledem na křesťanské prostředí divadla Miriam, které kdybych viděl někde na televizi Nova, bych bez váhání označil za hloupé a pitomé. Na vysvětlenou pro ty, kteří představení neviděli, jednalo se o přímý televizní přenos pro sv. Petra, kde sv. Josef v roli kameramana a P. Maria v roli moderátorky vysílali přímý přenos z narození malého Ježíška, ztvárněného hlavním protagonistou večera, samozřejmě bohatě vyzdobeného náročnými rekvizitami, včetně dudlíku a kojeneckého čepečku

Pokud bych hodnotil představení jako celek, chyběla mi v něm zejména režisérská soudná ruka, která by dvouhodinové představení zkrátila, lehce dotvořila a seškrtala, některá hluchá místa (např. dva pajduláci sedící na židlích a civící čtvrt hodiny na diváky s obrácením se k divákům občas zády ...“ když už se tak to představení jmenuje“, je únosná scéna na pár minut, která v řádu desetiminut ztrácí velmi rychle na počáteční vtípnosti.)

Kdyby se tato hra objevila na jakémkoliv soutěžní divadelní přehlídce, jistě by se o ní v odborné veřejnosti hodně a dlouho diskutovalo, ať v dobrém či špatném smyslu. Má totiž jednu neobvyčejnou vlastnost, kterou jí nelze upřít: nenechá žádného diváka v klidu, přinutí ho zaujmout kladný nebo odmítavý postoj. Takže se celý večer zmitající divák mezi rolí dítěte a dospělého diváka vlastně musí nakonec přece jenom obrátit k celé hře buď čelem nebo zády. Žádný postoj mezi toto představení totiž nepřipouští. Milan Moc

Misijsní koláče

Vždyť kdo skoupě rozsévá, bude skoupě sklízet, a kdo štědře rozsévá, bude štědře sklízet. Každý ať dává podle toho, jak se ve svém srdci předem rozhodl, ne s nechutí ani z donucení; vždyť radostného dárce miluje Bůh. 2K, 9,6-7

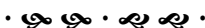
Na sobotu 17.3. pozvala Lída děti k pečení misijních koláčků, které jsou na sobotní a nedělních mších sv. nabízeny ke koupi za dobrovolný příspěvek. Jak bylo avizováno, sbírali jsme peníze na farnosti v Albánii.

A výsledek byl v duchu úvodního úryvku z listu apoštola Pavla. Díky vaší štědrosti bylo vybráno 33 010,- Kč a 5 eur , které Lída mohla poslat otci Janovi pro jeho albánské ovečky.

Otec Jan byl nadšený, velice děkuje a žehná všem pekařikům a pekařinkám, a všem dárcům! Slíbil, že pro příští zpravodaj připraví povídání Albánie II., o Velikonocích v Tropojě.

Budeme se tedy těšit. Bůh zaplať za vaše dary.

Marie Mocová

Duchovní obnova pro manželské páry

V sobotu 24. března se nás ve farním sále sešlo kolem 20 manželských párů, abychom společně s panem biskupem Herbstem strávili půldenní duchovní obnovu. Celá obnova byla rozdělena do tří částí oddělených přestávkami, během kterých jsme mohli rozjímat v kostele, společně se pomodlit za svou rodinu a děti, přistoupit ke svátosti smíření (za tuto možnost obzvláště díky) nebo si popovídat s dalšími účastníky.

V první části pan biskup mluvil o církvi, našem vztahu k církvi, o Pánu Ježíši, o neděli jako setkání s Kristem a o prožívání tohoto setkání, měli jsme se také zamyslet nad tím, jestli to, že jsme součástí církve, nám působí radost. Druhá část byla věnována Synu člověka na kříži, o bídě člověka přibité na kříž, o rozhodnutí Ježíše Krista přijmout a splnit Boží „úkol“, o tom, že místo na kříži muselo být zaplněno atd.

Po společném Anděl Páně a výborném obědě (děkujeme) následovala závěrečná část, věnovaná lidské blízkosti, solidárnosti, Boží pomoci (Bůh nám posílá konkrétní lidi a situace), o chvíli s Ježíšem v Eucharistii (ta je potom posilou pro další život), o modlitbě.

Poslední část ukončil pan biskup přáním, abychom byli ve spojení s Pánem Ježíšem. Na závěr celé obnovy sloužil pan biskup mši sv., které se zúčastnili i další farníci.

Někteří z nás také ráno využili možnosti „odložit děti“ v učebně, kde pro ně byl připravený dopolední program, po obědě následovala procházka a návštěva dětského hřiště.

Děkujeme všem, kteří se na duchovní obnově podíleli: panu biskupovi, panu faráři, panu kaplanovi, Lídě a slečnám na hlídání (snad se, holky, neurazíte:-), paním kuchařkám, panu kostelníkovi! Sami bychom si v tom každodenním shonu určitě půl dne na „duchovno“ nenašli a jsme za tuto konkrétní situaci a konkrétní lidi (viz výše:-) moc rádi. M. a P. Slabých

● Z MATEŘSKÉHO CENTRA

Každou středu dopoledne od 9,30 hod se v učebně, v naší farnosti, scházejí maminky s malými kojenci, batolaty a dětmi předškolního věku.

Jsme rády, že se tu vytváří společenství, ve kterém se můžeme vzájemně obohacovat a posilovat na cestě víry. Za naše společenství děkujeme také Duchu sv. , který nás drží pohromadě, i přes pluralitu našich názorů. Rozdílnost patří k bohatství katolické církve a každý člověk je originálním nápadem Boží lásky.

Chtěly jsme, aby naše mateřské centrum bylo v něčem odlišné od jiných, kterých je v Praze celá řada. Vnímáme, že nás spojuje víra v Toho, který nás povolal do církve a že chceme tuto víru vzájemně sdílet, posilovat se v ní a otevírat se i těm, kteří Boha hledají.

K tomu všemu patří i naše každodenní starosti – spojené s rolí manželky a matky. Pomáhá nám, že se můžeme vzájemně vyslechnout a sdílet si svoje problémy.

Část našeho setkání vyplňujeme společným programem, který připravuje buď některá z nás, nebo i někdo jiný, kdo nám pomáhá. (P. Jenda Balík pro nás přichystal na část adventní a postní doby duchovní program. Jedno setkání jsme prožily s psycholožkou z křesťansko – psychologické poradny). V současné době probíráme témata, která souvisí s liturgickým rokem, ale nevyklučujeme ani jiná.

Při našem setkání se také společně modlíme (vlastními slovy, desátek růžence, žalmy). Společně jsme sestavily přímluvy, které vyjadřují to, co nám leží na srdci. Kdo by chtěl, může se k nám v těchto prosbách připojit.

Lída se v době našeho společného programu stará o děti a snaží se také pro ně přichystat něco zajímavého (duchovní program, výtvarné činnosti, hry) Uvítáme, když někdo bude chtít obohatit náš společný program a zveme maminky, které by chtěly přijít posedět, popovídat a sdílet s námi společenství.

Karolina Mikotová

● OD LÍDY

Jako vždy, přichází od Lídy bohatá nabídka akcí pro všechny generace(a to vzhledem k plánovanému úklidu doslova:-)

♥**Setkání bývalých katechumenů plánujeme opět na 1. května večer, po mši svaté.**

Na loňském setkání jsme se společně domluvili, že by se toto společné setkávání mohlo stát tradicí. Vloni se nám řada pozvánek vrátila, jelikož pošta nenašla adresáta. Je možné, že mnozí z vás máte na některé přátele katechumeny, které jsme vloni neoslovili, kontakt. Sdělte nám jej, prosím, abychom je mohli také pozvat, případně o tomto setkání informujte vy sami. Děkujeme.

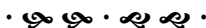
Na všechny se moc těšíme ☺

♥**Víkend rodin od soboty 28. dubna do úterý 1. května v Jitřavě za doprovodu P. Petera** Zveme opět všechny mladé rodiny z farnosti, které by se chtěly blíže seznámit a strávit čas na pěkné faře v Lužických horách. Maminky z mateřského centra spolu s P. Peterem již vše plánují, nejen výlety a vaření, ale i duchovní program, který bude přizpůsoben zájmu všech zúčastněných. Několik zájemců se ještě může přihlásit.

♥**Jitřava tentokrát pro seniory od pondělka do pátku, od 14. do 18. května s P. Peterem.** Výlety po stopách svatě Zdislavy, duchovní program, ale i malé vycházky do lesa, zahrada s pěkným posezením. Víc není co dodat, je tam krásně. Zájemci, hlaste se v sakristii, podrobnosti ohledně dopravy a ubytování a stravování jsou na nástěnce v kavárně

Na této faře jsme byli vloni s P. Janem na dětském táboře, moc se nám tady líbilo, a právě proto jsem vám zde domluvila ubytování, abych i vám ukázala místa, kde nám vloni bylo s dětmi, i přes nepřízeň počasí, tak dobře.

Informace najdete i na internetu – stačí zadat – fara Jitřava

♥**Jarní úklid plánujeme na sobotní dopoledne 26. května, po dohodě i v jiném termínu.** Po podzimní generálce, do které jste se s nadšením pustili a odvedli kus pořádné práce, asi nebude třeba brát vše tak důkladně - kromě oken, která potřebují rozšroubovat a umýt i zevnitř, a kromě zářivek, které jsme si na jaro nechali záměrně.

Víc práce bude nejspíš kolem kostela, kde bude potřeba posekat trávu, ostříhat živý plot, odstranit trávu mezi dlaždicemi.

Po zkušenosti z podzimu nemám strach, že si práci nenajdete a že rádi přijdete. Budu vám velice vděčná za připomínky i náměty, jak si prostředí i okolí kostela společně zpříjemnit. Doufám, že se otec Peter opět zhostí role kavárníka. To nám všem hned půjde práce lépe od ruky. Za vaši ochotu pomoci již nyní, Bohu díky!

PRO DĚTI

Milé děti,

jaro si letos pospíšilo, všude všechno krásně kvete – máte už pomlázky? V sobotu se totiž pletlo a zdobilo i na faře v učebně, kdo přišel, určitě nelitoval.

Dnešním dnem už začíná Svatý týden a Velikonoce. Ve čtvrtek jsme se společně modlili křížovou cestu a obrázky, které jste k jednotlivým zastavením kreslily, ještě stále visí v kostele, moc se vám povedly a všem se líbí. Je vidět, že jste o utrpení, které Pán Ježíš statečně nesl i za nás, opravdu přemýšlely.

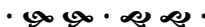
Malíři jste vážně skvělí. Množství veselých obrázků pro albánské děti se mi málem nevešlo do obálky. Budou z nich mít jistě velikou radost. Chci poděkovat i všem pekařům a pekačkám za koláčky, které daly nejen spoustu práce, ale vydělaly pro naše albánské kamarády i spoustu peněz, 33 010,-Kč a 5,- E. Každému z nich teď mohou rodiče koupit alespoň něco málo z toho, co potřebují.

Otec Jan vám, milí malí misionáři, také moc děkuje a pozdravuje vás. Všechny dárky v albánském Tropojë na Velikonoce předá – „*děti dětem*“

Děti, na jaro pro vás plánujeme různé akce a těšíme se, že si je všichni společně pěkně prožijeme.

Přeji vám i vašim rodičům požehnané velikonoční svátky

Lída

♥**Křížovou cestu na Velký pátek 6. dubna** se s dětmi půjdeme pomodlit s naším jáhnem Vlád'ou Hudouskem na Petřín. Sraz bude v 10 hodin u kostela ve Strašnicích nebo v 11 hodin u Prvního zastavení na Petříně. Děti přivedeme zase zpět ke kostelu kolem 13. hodiny. Nezapomeňte na teplé oblečení, případně pláštěnku. **Zváni jsou všichni, nejen děti!**

♥**Prodloužený víkend pro děti školního věku na faře v Prčicích od soboty 5. května do úterý 8. května s P. Peterem.**

Pro zájemce jsou v sakristii přihlášky s podrobnými informacemi, případně i s žádostí o uvolnění dětí z vyučování na pondělí 7. 5.

♥**V neděli 10. června, kdy některé děti dopoledne při dětské mši svaté slavnostně přistoupí poprvé ke svatému přijímání, je na oslavu odpoledne od 15 hodin pořádán Dětský den.** Podle počasí, buď na hřišti gymnázia Minerva, bude-li pršet v tělocvičně ZŠ Brigádníků. Dětský den plný soutěží je určen pro vás všechny děti i pro vaše kamarády – Pán prstenů už chystá odměny!

P. Jenda jistě zase dodá na závěr dobrou zmrzlinku ☺

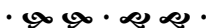
Podrobnosti budou včas oznámeny.

♥**Na pouť k Pražskému Jezulátku na poděkování za uplynulý školní rok se letos vypravíme v pondělí 25. června. Od 16 hodin zde bude otec Peter sloužit mši svatou, po ní nám P. Šleich opět slíbil prohlídku některé z částí kostela.** Už jsme byli v katakombách, na půdě, vloni jsme šplhali na věž až ke zvonům. Nechme se překvapit, kam nás zavede letos.

Sraz v 15 hod před farou ve Strašnicích nebo v 15,50 v Karmelitské ulici před kostelem Panny Marie Vítězné – Pražské Jezulátko.

Návrat **kolem 18,30 před faru.** Doprovod dětí bude zajištěn.

Ahoj, na všechny se těší Lída ☺

Pojd' si s námi zazpívat!

Ahoj děti,

zveme vás všechny, ať jste malí nebo velcí nebo akorát (děvčata i kluky z I. i II. stupně), na nedělní zpívání s kytarou přede mší sv. v 9,30 v divadle Miriam. Bude-li třeba, dají se vytvořit dvě skupinky podle věku.

Čekají na nás písničky o životě s Bohem, které nás mohou provázet každý den. Některé dokáží pohladit, povzbudit, jiné vyjadřují radost nebo smutek a další vedou zase k zamyšlení. Snad názvy trošku napoví – Ježíš je můj kamarád; V dlani Otcově; Všechno, co mě trápí; Dobrý je náš Bůh, máme dobrý důvod jásat.

Až se některou z nich naučíme, můžeme ji představit ostatním při mši sv.

Těšíme se na vás, pozvání platí stále.

Tak pojd'te si s námi zazpívat!

Míša a Martina

● Z KNIHOVNY

Díky vstřícnosti pana faráře máme v knihovně dvacet nových knih, a další slíbené☺, které vám můžeme nabídnout k půjčení. Jejich seznam uveřejníme postupně. K prohlédnutí a půjčení budou v kavárně, tedy všem dostupné. Zastavte se

Lotr po pravici - Bratr Stéphane-Marie

V evangeliích se dovidáme o jedinečném dialogu, o dialogu, který se odehrál na kříži, o dialogu dvou odsouzců: Krista a lotra po pravici. Autor této knihy nás skrze osobní zkušenost meditace nad tímto dialogem provádí spletitou životní cestou Dymase, lotra po pravici. Jeho cesta plná zklamání, zranění, vlastních selhání a vin se mění v cestu Odupuštění, Světa, Naděje a Života

Adorace a útěcha – Prosté modlitby – Madre Philippe

Adorujte co nejčastěji Nejsvětější svátost," říkal Jan Pavel II. Přestože je "adorace" slovo, "které křesťanům něco říká", ne každý má jasno v tom, co znamená, totiž že adorace tvoří základ živého vztahu člověka k jeho Bohu. Mnozí stojí o toto skutečné setkání s Kristem přítomným v posvěcené hostii. Na stránkách této knihy nám autor nenabízí "metodu", jak se lépe modlit před Nejsvětější svátostí, ale zkušenost s vlastním smyslem adorace: hluboký a pravdivý vztah s Pánem života, který přináší pokoj a proměňuje náš vlastní život.

Rozjímání o víře - Dajczer Tadeusz

Knihy uvádí na cestu obrácení, je výzvou ke svatosti. Vychází z této pravdy: je třeba žít cele pro Boha. Vše, co máme, jsme dostali od něho. Autor ukazuje, jakým štěstím je život s Bohem a v Bohu. Nic z pokřivené mystiky, nýbrž výzva ke svatosti ve všedním životě

Přijmout Ježíše jako Krista – Schönborn Christoph

Knihy tohoto vídeňského kardinála a profesora dogmatické teologie si získávají čtenáře po celém světě. Také jeho pravidelné katecheze, pořádané v katedrále sv. Štěpána ve Vídni, přivádějí každý měsíc do tohoto chrámu mnoho lidí. A právě výběr z jeho katechezí přináší tato kniha. Vybrány byly katecheze z přelomu let 2000/01, věnované výkladu základních pravd obsažených ve Vyznání víry.

Jít s Ježíšem - Křížová cesta - Nouwen J. M. Henri

Ježíš kráčí cestami Palestiny. Kráčí mezi lidmi, kterým hlásá radostnou zvěst. A nakonec vychází z Getseman na křížovou cestu. Tato kniha meditací Henriho Nouwena nám vykládá jednotlivá zastavení křížové cesty na příkladech utrpení těch nejubožejších. Političtí vězni, opuštěné děti, matky oplakávající své zabitě syny, vyčerpaní farmáři, čtyři zavražděné služebnice církve... Těmito působivými obrazy dává Henri Nouwen tradičním

zastavením křížové cesty nový smysl, který nepochybně přivede každého čtenáře k hlubšímu zamyšlení nad podobami utrpení v lidském životě..

Bázeň před Bohem a strach z d'ábla – Alain Quilici

Jakmile se někdo setká s Bohem, objeví se u něho silný pocit strachu. Vyplývá to z toho, že Bůh je Bůh, tedy nesouměřitelný s člověkem. Jestliže však důvěra vůči Bohu poroste, povaha strachu z Boha se změní. Bůh již nebude Soudcem, Bůh bude Otcem, kterého člověk ctí a od něhož nechce být odloučen.

Blaze tomu, kdo slyší tato slova - Chiolerio Marco

Kniha chce usnadnit čtenáři přístup k Božímu slovu. Je rozčleněna do devíti dílů podle biblických knih, které spolu tematicky souvisejí. Na konci každého oddílu v kapitole „Analýza textu“ rozebírá některé zvláště významné části Písma.

V loňském roce vyšla kniha Vojtěcha Vlčka „Kříž jsem hlásal, kříž jsem snášel“. Autor formou rozhovoru seznamuje čtenáře se životem kněží pronásledovaných komunistickým režimem.

Určitě je dobře si připomínat tyto „křížové cesty“. Chceme vám proto nabídnout jakýsi miniseriál a několik osudů přiblížit.

Mons. Karel PILÍK

„Největší krásu vidím v tomhle: s okouzlením, stálým obdivem a radostí hlásat evangelium a být nástrojem Boží lásky a milosrdenství.“

P. Pilík se narodil 24. prosince 1918 v Praze. Otec byl řezník, maminka v domácnosti, oba sice byli katolíky, ale do kostela téměř nechodili, dokonce svého syna na gymnáziu odhlásili z tehdy povinného náboženství.

Ve svých 17ti letech ovšem zažil mladý Karel zlom a ten znamenal rozhodnutí stát se knězem: „Jednou jsem tak bloudil po Praze a náhodou vešel do kostela sv. Ignáce. Na kazatelně zrovna promlouval superior jezuitského kláštera P. Krus, jehož kázání mě velmi zaujalo. Jeho promluvy jsem začal vyhledávat a staly se pro mne velkým zážitkem. ...Během měsíce května se ve mně vše prozářilo a našel jsem v sobě odvahu zajít za P. Krusem do jezuitské rezidence. Byl to člověk vysoké asketické postavy a přijal mě s velkou láskou. Byl velmi překvapen účinkem svých kázání a mou vnitřní proměnou.... V mé duši se zrodila touha nenechat si to, co jsem poznal teď, jen pro sebe....Byl jsem rozhodnut stát se knězem.“

Ale po maturitě studoval nejdříve dva roky medicínu a teprve potom, když se mu podařilo zlomit otcův odpor, šel do semináře. V září 1940 ho poslal kardinál Kašpar studovat na Lateránskou univerzitu do Říma, v březnu 1945 byl vysvěcen.

Po návratu do vlasti působil jako kaplan ve farnosti Dolní Bělá u Plzně a po roce se stal, na požádání Mons. Berana, prefektem arcibiskupského konviktu

v Příbrami: „Svou prací jsem byl nadšen a naplňovalo mě radostí vychovávat adepty kněžství.“

V roce 1949 byl ale konvikt zrušen, otec Pilík se stal kaplanem v Příbrami u sv. Jakuba.

V dubnu 1950 komunistický režim zrušil všechny mužské řehole a P. Pilík se stěhoval do pohraničí. Jak sám říká, brzy pochopil, že zatčení čeká i jeho: „Když šlo do tuhého, vzal jsem motorku a odjel z fary. Skrýval jsem se v Polabí u rodiny svého žáka z konviktu a pak u známých v jižních Čechách. Snažil jsem se udržovat kontakt s některými z bývalých studentů z konviktu. Biskupové si nepřáli, aby kandidáti kněžského povolání vstupovali do tehdejšího semináře v Litoměřicích, který už byl pod silným vlivem komunistické strany a StB....“

Při organizování útěku chlapců do Říma, ale padl otec Pilík do léčky, byl v Brně zatčen, vyslýchán a posléze obviněn z velezrady. Při soudním procesu v Ostravě (1952), o kterém otec říká – „byla to fraška“ – byl odsouzen na 12 let žaláře: „...Před procesem nás shromáždili v podzemí, zavázali nám oči a v té tmě povídá Toník Bradna: „Pro Krista.“ Potom nás vedli ve štrůdlu do soudní síně, drželi jsme se za ruce. ...Po vyhlášení trestů jsme dostali poslední slovo. Já jim řekl, že přijímám tento nespravedlivý trest jako svou obět' pro náboženské a duchovní znovuzrození našeho národa a odpouštím všem, kteří nám to utrpení způsobili. Všichni, kteří šli po mně, odpověděli soudu slovy: „Stejně jako Pilík.“

Vězněn byl v Leopoldově, jedné z nejtvrděších věznic v Československu. I zde tajně, jako všichni uvězněni kněží, vykonává pastorační službu a slouží mše: „Leopoldov měl skutečně děsivou pověst, skoro jako likvidační tábor, ale když jsme sem v r. 1953 nastoupili, už tu byl vlídnější režim. Čekala nás tu vybraná společnost: bývalí protektorátní ministři, univerzitní profesori, generálové, důstojníci, biskupové....Všechny nás stále trápil hlad....Někdy nás kněze nechávali na samotkách, abychom ostatní „neovlivňovali“. Naše kápa (kriminální vězni a vrahové) nám měla znepríjemňovat život, ale i s nimi jsme se celkem dokázali sžít....“

V roce 1958 byl převezen do Valdic a při velké amnestii v květnu 1960 konečně propuštěn.

Po návratu domů k rodičům ale nemohl pracovat v duchovní správě, pracoval proto v centrálním skladu hraček a to osm let.

Až pražské jaro znamenalo změnu a P. Pilík mohl nastoupit do duchovní správy ve farnosti sv. Cyrila a Metoděje v Praze – Karlíně: „Práce to byla intenzivní, hlavně s mládeží a se snoubenci...“

Byl blízkým spolupracovníkem kardinála Tomáška.

Ovšem v 70. a 80. letech perzekuce církve pokračovala, byl zákaz styku s mládeží, nesměly se vést katecheze, P. Pilík se dostal na index, StB naléhala

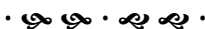
na kardinála Tomáška, aby ho vyloučil z duchovní správy. Pan kardinál odmítl.

Teprve po listopadu 1989 se otec Pilík mohl konečně plně věnovat výchově kněžského dorostu. Byl jmenován rektorem pražského Arcibiskupského semináře a se svými spolupracovníky – P. Baxantem a P. Kolářem, začal s jeho obnovou.

Na otázku čím by měl člověk naplnit svůj život, otec Pilík odpovídá: „Důsledným a radostným plněním vůle Boží v přítomném okamžiku.“

V těchto dnech je zdravotní stav Mons. Pilíka velmi vážný, vzpomeňme na něj v modlitbě.

Marie Mocová

Bohoslužby v našem kostele:

pondělí – pátek 18 hod.

sobota 7, 18 hod.

neděle 7, 9, 10.30 a 18 hod.

Společná modlitba růžence:

1/2 hod. před každou mší svatou (mimo neděle v 10.30 hod.)

živý růženec každé první pondělí v měsíci

Příležitost ke svátosti smíření: hodinu před každou mší svatou

Osobní rozhovor s knězem a návštěva nemocných: dle domluvy

Adorace: každý 3. pátek v měsíci po mši svaté

Modlitební skupiny: pondělí, čtvrtek po mši svaté

Výuka náboženství: dle rozvrhu

Mládež (13-17 let): neděle po večerní mši sv.

Rozhovory o víře pro mládež (kolem 20 let): úterý 19 hod. v klubovně

Lectio divina (dospělá mládež): sobota 20 hod (jednou v měsíci)

Ministranti: jednou v měsíci

Chránová hud. skupina KAAOKAZHATIA: zkoušky-neděle od 9.15 hod. v klubovně

Farní knihovna půjčuje knihy: středa 16.30 - 17.45 hod.
neděle 10 - 11 hod.

Mateřské centrum: středa 9.30 hod.

Senioři: úterý dopoledne

Farní kavárna: neděle 8 – 12.30 hod.

Sport: sobota 15 hod.

Úklid kostela: vždy v pondělí od 14 hod.

Podrobně sledujte akce na nástěnkách a kalendář na www.farnoststrasnice.cz

Vydává farnost Neposkvrněného Početí Panny Marie, Ke Strašnické 1000/10, Praha 10. Kontakt: tel. 274 782 480 e-mail: janbalik@gmail.com